

Preaiubiții lui Hristos frați,

Ne permitem să vă trimitem spre cunoștință și reflecție o Scrisoare deschisă "Despre vocația unitivă a Bisericilor Ortodoxe Unite (Biserica martiră Română Unită)", rod al preocupărilor pentru prezentul și viitorul Bisericii noastre.

Scrisoarea deschisă a fost trimisă Preafericitului Părinte Ioan Pavel II, Papa Romei, Congregației pentru Bisericile Orientale, Consiliului pentru Unitatea Creștinilor, Nunțiatunii Apostolice din București, Episcopilor noștri și altor factori de decizie ai Bisericii noastre invitați la Roma în perioada 17-22 ianuarie 1994.

Această Scrisoare deschisă este rodul reflecțiilor comune asupra documentelor Conciliului Vatican II, a experienței spirituale și a activității pastorale clandestine de aproape 20 de ani în rezistența greco-catolică din România, în "prima linie", întărite de 3 ani de studii teologice la Roma.

Exemplificînd cu situații concrete din viața Bisericii noastre afirmațiile de principiu ale Decretului conciliar pentru Bisericile Orientale (*Orientalium Ecclesiarum*), scrisoarea exprimă orientarea actuală a Bisericii Catolice inițiată cu Conciliul Vatican II și reconfirmată de discursul Sfîntului Părinte Ioan Pavel II, ținut episcopilor, preoților și studenților teologi greco-catolici cu ocazia audienței din 21 ianuarie 1994.

Scrisoare deschisă ne amintește că înafară de biserici avem de recuperat în primul rînd:

- 1) comoara Ritului bizantin, uitată sau ascunsă în pămîntul românesc, patrimoniul Bisericii Una Sfînta, Catolica, Apostolica și Ortodoxa încă nedespărțită;
- 2) și vocația ecumenică specifică, unitivă, a Bisericii noastre înscrisă în însăși ființa poporului din care face parte, unicul popor neolatin în matca tradiției romanității orientale bizantine.

Cu stimă și respect.

Roma, 20 februarie 1994,
Duminica Domnului Înviat.

P. Sebastian Sabin Făgăraș, OSEB
Parrocchia S. Emerenziana
Via Lucrino, 53
00199 Roma
Tel. (06) 862 180 48

P. Pavel Camil Peteu, OSEB
Collegio internazionale S. Anselmo
P.zza Cavalieri di Malta, 5
00153 Roma
Tel. (06) 579 13 31

SCRISOARE DESCHISĂ

Despre vocația unitivă a Bisericilor Ortodoxe Unite
(Biserica martiră Română Unită)

1. După aproape 300 de ani de la unire, "datorată împrejurărilor timpurilor și persoanelor" (OE: *Orientalium Ecclesiarum* 6), în Biserica Ortodoxă Română Unită cu Roma (Greco-Catolică):

1.1 Monahismul care prin "Liturghia Orelor extinde (*dilatată*) la diversele ore ale zilei prerogativele misterului eucharistic" (IGLH 12), a dispărut, fiind înlocuit cu forme de viață consacrată occidentală.

1.2 Spiritualitatea filocalică a "Stareților" și Părinților spirituali este înlocuită cu aceea a "superiorilor și directorilor" spirituali.

1.3 Dumnezeuiasca și îndumnezeitoarea noastră Liturghie este sufocată de găunoase practici de pietate și este celebrată nu după Tradiția integrală cuprinsă în Cărțile de "tipic", ci cu lacune și cu o mentalitate ne-orientală.

1.4 Bogatul limbaj simbolic al Revelației, biblic, patristic și liturgic este îmbolnavit și sărăcit de o mentalitate juridică, de raționalism cartezian și de ideologii curente.

1.5 "Teologia simbolică" cea mai bogată, sănătoasă, fecundă, vitală, universală și creștină dintre teologii, cea mai corespunzătoare structurii simbolice a oamenilor este dată uitării.

1.6 Condiția pusă de Sinodul general convocat de episcopul Atanasie în octombrie 1698 la Alba Iulia, de a rămâne intacte tradițiile pentru a realiza unirea cu Roma și nu de a face "trecerea", a fost neglijată cu consecința că: "dacă nouă și urmașilor noștri nu ne vor fi lăsate aceste instituții, atunci nici pecețile și semnăturile noastre să nu aibă nici o valoare" (*Decretul de Unire*, 7 octombrie 1698).

2. În felul acesta:

2.1 Ritul bizantin român, cu alte cuvinte patrimoniul teologic, liturgic, spiritual și disciplinar al Tradiției (OE 3; CCEO can.28), este păgubit și corupt.

2.2 Existența și identitatea noastră rituală, sunt amenințate.

2.3 Vocația ecumenică specifică de a promova unitatea, este falimentată, devenind o piedică în calea ecumenismului, pentru că azi nu suntem "modelul de unității căutate de Bisericile noastre" (*Documentul de la Balamand* 12).

3. Speranța de a vedea realizat dictatul sever al Părinților Conciliului Vatican II, de a rămâne "nevătămate și integre tradițiile fiecărei Biserici particulare sau Rit" (OE 2) și deci de a recupera Tradițiile strămoșești în mod vinovat abandonate (OE 6), este zădărnicită de diverse fapte printre care:

3.1 În 1990 au fost numiți episcopi uniți în România, fără ca "să fie lăsat la bunul plac al Sinodului de a alege episcopul" (*Decretul de Unire*, 7 octombrie 1698).

3.2 Codexul Canonic al Bisericilor Orientale (CCEO), intrat în vigoare începând cu 1 octombrie 1991, folosind doar apelativul "Biserici Catolice Orientale", omite existența și identitatea Bisericilor Unite care se exprimă cu apelativul tradițional "Biserici Ortodoxe Unite cu Roma", confirmând în felul acesta acuza ortodocșilor neuniți că Roma nu ne recunoaște în mod specific.

3.3 În 25 martie 1993, Colegiul Pio Romeno a fost deschis în mod neașteptat, și încredințat Părinților benedictini de Rit latin, străini de limba și mentalitatea română și cu totul ignoranți în ce privește Ritul bizantin român, care, introducând "reforme și adaptări" devoționale latine conduc la consecințe negative în viața liturgică a Colegiului și al viitorului Bisericii noastre.

3.4 Refuzând ofertele credibile ale profesorilor specialiști în materii orientale, în octombrie 1993 studenții teologi români de la Colegiul Pio Romeno au fost trimiși în bloc la Universitatea Gregoriană, cea mai puțin potrivită pentru adevărata și serioasa recuperare a tradițiilor noastre orientale.

3.5 Emisiunile zilnice de la Radio Vatican pentru România încredințate conducerii unui preot român de Rit latin este adresată în principal credincioșilor de Rit latin, care sunt minorități naționale în România și nu credincioșilor români uniți și ortodocși.

3.6 Consiliul Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor, cu tactica sa de a nu cointeresa în lucrările sale Bisericile Unite, discutându-ne pe de altă parte realitățile și destinul cu Ortodocșii, nu favorizează existența noastră, în speranța incertă că se vor naște alte tipuri de uniri.

4. Pentru ca Bisericile Ortodoxe Unite să fie modelele unității căutate, și pentru a împlini "funcția lor specifică de a promova unitatea tuturor creștinilor în special orientali" (OE 24), se cere:

4.1 Din partea Bisericii Ortodoxe Române Unite (Greco Catolică), urgenta și integrala recuperare a Tradițiilor strămoșești în mod vinovat abandonate (OE 6).

4.2 Din parte Sfântului Scaun Apostolic roman:

4.2.1 de a promova în mod urgent recuperarea și respectul tradițiilor particulare ale Bisericilor Unite.

4.2.2 de a schimba atitudinea și raportul canonic cu Bisericile Ortodoxe Unite, astfel ca ele să devină un model eclesiologic valid, credibil și acceptabil pentru Ortodocși.

Roma, 6 ianuarie 1994,

Sfânta și dumnezeiasca *Theofanie* a Marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Christos în Spiritul Sfânt.

P. Sebastian Sașin Făgăraș

P. Pavel Camil Petcu

6.17

Prea Sfintiti Parinti,

Preocupați de prezentul și viitorul Bisericii noastre, ne permitem să vă trimitem spre cunoștință, analiză și reflecție o *Notă privind aspecte din viața Bisericii Române Unite*, și o *Lettera aperta sulla vocazione unitiva delle Chiese Ortodosse Unite (Chiesa martire Romana Unita)*.

Scrisoarea deschisă a fost deja trimisă Prea Fericitului Parinte Ioan Pavel II, Papa Romei, Congregației pentru Bisericile Orientale, Consiliului pentru Unitatea Creștinilor, Nunțiatunii Apostolice din București și Cardinalului Miroslav Ivan Lubachivsky.

Această Scrisoare deschisă, gata de a fi publicată, este rodul reflecțiilor comune, a experienței spirituale, a activității pastorale clandestine de aproape 20 de ani în rezistența greco-catolică din România, în "prima linie", întarite de 3 ani de studii teologice la Roma.

Scrisoarea are adevărul majorității studenților teologi și surorilor studente din Roma, care nu au semnat-o pentru a nu fi marginalizați, cum deja sunt semnatarii.

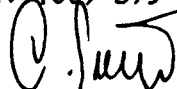
Cu respect și fiască plecaciune.

Roma, 9 ianuarie 1994,
Duminica Domnului Înviat.

P. Sebastian Sabin Făgăraș, OSEM
Parrocchia S. Emerenziana
Via Lucrino, 53
00199 Roma
Tel. (06) 862 180 48

P. Pavel Camil Peteu, OSEM
Collegio internazionale S. Anselmo
P.zza Cavalieri di Malta, 5
00153 Roma
Tel. (06) 579 13 31

Prea Sfințiților Episcopi ai
Bisericii Române Unite (Greco-Catolică)
România.

**Lettera aperta
sulla vocazione unitiva delle Chiese Ortodosse Unite
(Chiesa martire Romana Unita)**

Dopo quasi 300 anni d'unione, per <<circostanze di tempi o di persone>> (OE: *Orientalium Ecclesiarum* 6), nella Chiesa Ortodossa Romana Unita con Roma (Greco-Cattolica):

1) il monachesimo che con la <<Liturgia delle Ore estende (*dilatata*) alle diverse ore del giorno le prerogative del mistero eucaristico>> (IGLH 12), è sparito, essendo sostituito dalle forme occidentali di vita consacrata;

2) la spiritualità filocalica degli "Starez" e Padri spirituali, è sostituita con quella dei "superiori e direttori" spirituali;

3) la nostra divina e divinizzante Liturgia è soffocata da vuote pratiche di pietà, ed è celebrata non secondo l'integrale Tradizione riflessa nei Libri "tipici", ma con lacune, e con la mentalità non orientale;

4) il ricco linguaggio simbolico della Rivelazione, biblico, patristico e liturgico, è malato ed impoverito da mentalità giuridica, dal razionalismo cartesiano e dalle ideologie correnti;

5) la "teologia simbolica", la più ricca, sana, feconda, vitale, universale e cristiana delle teologie, la più rispondente alla struttura simbolica degli uomini, è dimenticata;

6) la condizione posta dal Sinodo generale convocato dal vescovo Atanasio nell'ottobre 1698 ad Alba Iulia, di rimanere intatte le tradizioni per realizzare l'unione con Roma, e non di fare "passaggio", è stata trasgredita, con la conseguenza che <<se però a noi e ai nostri discendenti non saranno lasciate queste istituzioni i nostri sigilli e le nostre firme che abbiamo apposto non avranno più nessun valore>> (*Decreto d'Unione*, 7 ottobre 1698).

Così:

a) il Rito bizantino romeno, cioè il patrimonio teologico, liturgico, spirituale e disciplinare della Tradizione (OE 3; CCEO Can.28), è danneggiato e corrotto;

b) la nostra esistenza ed identità di Rito, sono minacciate;

c) la vocazione ecumenica specifica di promuovere l'unità, è fallita, diventando un ostacolo per l'ecumenismo, perchè oggi non siamo il <<modello d'unità ricercata dalle nostre Chiese>> (*Documento di Balamand* 12).

La speranza di vedere realizzato il dettato severo dei Padri conciliari dal Vaticano II, di rimanere <<salve e integre le tradizioni di ogni Chiesa particolare o Rito >> (OE 2), e dunque di recuperare le avite Tradizioni colpevolmente abbandonate (OE 6), è resa vana dai diversi fatti, tra i quali:

1) nel 1990 sono nominati vescovi uniti nella Romania, senza che <<sia lasciato al beneplacito del Sinodo di eleggere il vescovo>> (*Decreto d'Unione*, 7 ottobre 1698);

2) il *Codex Canonum Ecclesiarum Orientalium* (CCBO), entrato in vigore a partire dal 1° Ottobre 1991, utilizzando solo l'appellativo "Chiese Cattoliche Orientali", omette l'esistenza ed identità delle Chiese Unite che si esprime con l'appellativo tradizionale "Chiese Ortodosse Unite con Roma", così avallando l'accusa che Roma non ci riconosce specificamente;

3) il 25 marzo 1993, il Collegio Pio Romeno è aperto in modo inaspettato, e affidato ai Padri benedettini di Rito latino, stranieri di lingua e mentalità romena e del tutto ignori del Rito bizantino romeno, che, introducendo "riforme e adattamenti" devozionali latini provocano conseguenze negative sulla vita liturgica nel Collegio e sul futuro della nostra Chiesa;

4) rifiutando le offerte credibili dei professori specialisti di materie orientali, nell'ottobre 1993 gli studenti teologi romeni dal Collegio Pio Romeno sono stati spostati in blocco alla Pontificia Università Gregoriana, la meno adatta al vero e serio recupero delle nostre tradizioni orientali;

5) la trasmissione quotidiana della Radio Vaticana per la Romania, affidata alla guida di un sacerdote romeno di Rito latino, è rivolta principalmente ai fedeli di Rito latino, che sono minoranze nazionali in Romania, e non ai Romeni uniti e ortodossi;

6) il Pontificio Consiglio per la Promozione dell'Unità dei Cristiani, con la sua tattica di non interessare dei suoi lavori le Chiese Unite, discutendone però la realtà e il destino con gli Ortodossi, non favorisce l'esistenza nostra, nella speranza incerta che nasceranno l'altre unioni.

Per essere le Chiese Ortodosse Unite i modelli d'unità ricercata, e per compiere lo «speciale ufficio di promuovere l'unità di tutti i cristiani, specialmente orientali» (OE 24), si richiede:

1) da parte della Chiesa Ortodossa Romena Unita (Greco-Cattolica), l'urgente e integro ritorno alle avite Tradizioni colpevolmente abbandonate (OE 6);

2) da parte della Sede Apostolica romana:

a) di promuovere urgentemente il recupero e il rispetto delle tradizioni particolare delle Chiese Unite;

b) di cambiare l'atteggiamento e il rapporto canonico con le Chiese Ortodosse Unite, così che esse diventino un modello ecclesiologico sano, credibile ed accettabile per gli Ortodossi.

Roma, 6 gennaio 1994,
Santa e divina *Theopháneia* del Grande Dio e Signore
e Salvatore nostro Gesù Cristo nello Spirito Santo.

P. Sebastian Sabin Fagaras, OSEM,

P. Pavel Camil Peteu, OSEM.

Notă privind aspecte din viața Bisericii Române Unite

Indrăznim să trecem în revistă câteva din aspectele dureroase și din anomaliiile vieții noastre bisericesti din ultimi 3 ani, întrebându-ne mereu: *la cine și la ce servește* cele ce se petrec, servesc intereselor Bisericii noastre?

I. Aspecte din viața comunității bisericesti.

1. Sistemul totalitar comunist a folosit sistemul de informare prin "turnători" sau "informatori", racolind și răsplătind cu promovare lichele, oameni slabi, oportuniști, lingăi, profitori animați de interese egoiste.

Metoda care a semănat dezastru, frică, nedreptate, suspiciune și neîncredere, poate fi scuzată de faptul că informarea obiectivă spre binele comunității, n-ar fi "turnătorie"?

Implementarea în viața Bisericii noastre a sistemului informativ anticreștin de "turnătorie", semănător de nedreptate, neîncredere și dezunire, *la cine și la ce servește?*

2. Lipsa de încredere în alții cauzată de necunoașterea reală a oamenilor, este una din moștenirile dureroase ale epocii trecute.

Increderea exclusivă în neamuri cu consecința logică "nepotismul", *la cine și la ce servește?*

3. Isus Hristos Domnul ne avertizează asupra pericolului pe care-l aduce vieții comunității bisericesti ambiția, rivalitatea, lupta pentru întâietate (*Mt 18,1-5; Lc 9,46-48*) și invidia (*Lc 9,49-50*).

Lupta pentru întâietate sau funcții (grade), rivalitățile intolerante ce înlătură pe cei ce nu fac parte din clan sau gîndesc altfel, *la cine și la ce servește?*

4. Iertarea (*Mt 18,21-35*) și corecția frățească în 3 etape (*Mt 18,15-18*), înlătură alte pericole din viața comunității bisericesti.

Acceptarea acuzațiilor anonime de la acuzatorii lași ce nu respectă etapele îndreptării creștine, *la cine și la ce servește?*

5. Sf. Pavel scrie lui Timotei să nu accepte învinuire împotriva unui preot decât din gura a 2 sau 3 martori, muștrînd public pe cei ce gresesc (*1 Tim 5,19-20*)

Plecarea urechii la pîra sau birfa anonimă, judecarea și condamnarea în secret, ca pe vremurile staliniste, *la cine și la ce servește?*

6. Nimeni nu e de aur ca să aiba trecere la toți. Isus Hristos însuși a trezit atîtea contestări și acuzații.

Acceptarea cu bucurie a contestării din partea citorva și condamnarea contestatului fără a pune în balanță faptul că majoritatea e mulțumită, *la cine și la ce servește?*

7. Dragostea creștină urmărește salvarea, recuperarea, întorcerea păcătosului și nu moartea lui.
Urmărirea încrâncenată a condamnării și înlăturării și nu a salvării sau recuperării, *la cine și la ce servește?*

8. Concilul Vatican II vorbește de principiul colegialității și responsabilității colective în Biserică.
Promovarea clanurilor sau a principiului eliminării și substituirii și nu al adunării, completării și colaborării, *la cine și la ce servește?*

9. Luarea de decizii la timp și cu consultări prealabile este vitală pentru o comunitate ce trăiește într-un mediu social în continuă și rapidă schimbare.

Aminarea deciziilor de teamă de a nu face greșeli istorice, pierzând astfel momente sau ocazii istorice, *la cine și la ce servește?*

10. Suntem o Biserică minoritară, iar o minoritate nu supravețuiește decât prin calitate.

Promovarea oamenilor fără pregătire sau fără experiență, a lichelelor, a turnătorilor sau a oportuniștilor, demoralizând credincioșii ce au simțul valorii și al dreptății, *la cine și la ce servește?*

II. Aspecte din viața și pregătirea studenților teologi

1. Teologia sănătoasă e centrată pe Sf. Scriptură proclamată și celebrată în Sf. Liturgie și înțeleasă conform tălmăcirii Sf. Părinți ai Bisericii și a Părinților spirituali.

Propunerea în seminarii a unei teologii bolnave, centrată pe filozofie, arheologie, istorie, cultură și ideologie, *la cine și la ce servește?*

2. In Biserica Româna Unită:

a) monachismul, inima unei biserici orientale, a fost înlocuit cu forme occidentale de viață consacrată;

b) spiritualitatea filocalică a Părinților spirituali a fost substituită cu cea a "superiorilor" și a "directorilor" spirituali;

c) sfânta și dumnezeiasca Liturgie este sufocată de găunoase practici de pietate și prost celebrată cu o mentalitate ne orientală;

d) bogatul limbaj teologic biblic, patristic și liturgic este îmbolnăvit și sărăcit de juridism, filosofie, raționalism cartezian și ideologie;

e) teologia simbolică, cea mai bogată, sănătoasă, productivă, universală și creștină dintre teologii, a fost dată uitării;

f) condiția cerută de Sinodul unionist din octombrie 1698 de a nu schimba tradiția spre a realiza "unirea" și nu "trecerea", a început, cu primul episcop "celib" Bob, să nu fie respectată;

Așa că:

- Ritul Bizantin român, adică patrimoniul teologic, liturgic, spiritual și disciplinar, a fost alterat;

- existența și identitatea noastră sunt amenințate;

- vocația noastră specifică de a promova unitatea falimentată, devenind o piedică pentru ecumenism, astăzi ne mai fiind "modelul unității căutate de bisericile noastre".

Trimiterea în bloc a studenților români din Colegiul Pio Romano la Universitatea Gregoriană, adică la cei cărora li se datorează în bună parte pierderile mai sus amintite, *la cine și la ce servește?*

3. Studenților teologi trimiși la Roma li s-a impus în România, împotriva tradițiilor noastre, celibatul latin, celibat care aici la Roma orientalilor nu li se mai cere.

Trimiterea la Roma a unor studenți bolnavi sau necorespunzători intelectual, doar pentru că au optat pentru celibat, *la cine și la ce servește?*

4. A avea și a cunoaște cărțile liturgice este fundamental pentru o bună celebrare liturgică.

În lipsa cărților liturgice tipărite la Blaj, refuzarea celor tipărite la București, ținând teologii și preoții în ignoranță, *la cine și la ce servește?*

5. Părintele spiritual nu are voce activă sau informativă în comunitate datorită secretului spovezii.

Ținerea ca la securitare, de către "spiritual", de dosare studenților teologi, spre a avea informații pentru rapoarte către superiori, *la cine și la ce servește?*

6. Mănăstirea, modelul Bisericii Universale, este și modelul vieții de seminar sau colegiu.

Organizarea vieții studenților teologi după modelul cazarmei (ca la Iași, că așa s-a comandat de la Cluj), *la cine și la ce servește?*

7. Studenții teologi din Roma studiind la universități latine, Colegiul este unicul loc unde se poate învăța și trăi viața liturgică normală după cerințele Ritului Bizantin român.

Eliminarea, cu metode legionar-staliniste și colaborarea "latiniștilor", a românilor care deja în 1990 erau în stare să organizeze viața liturgică normală în Colegiul român, și aducerea străinilor de limba, mentalitatea, durerile și Ritul Bizantin român, lasând studenții deziluzionați, îndurerați, în ignoranță și în pagubă sufletească, *la cine și la ce servește?*

III. Aspecte privind prezența românească în Roma

1. Suntem românii un neam de "slugi" ne fiind în stare să ne conducem? Ne cunosc străinii mai bine, limba, tradițiile, interesele, nevoile și durerile?

Lăsarea tuturor responsabilităților ce privesc pe români străinilor (la Biserica Delle Coppelle un belgian, la Congregația Orientală un polonez, la Curia bazilitană ucrainieni, la Colegiul Pio Romeno un francez și un polonez, etc.), *la cine și la ce servește?*

2. Colegiul Pio Romeno și nu Colegiul grec ar trebui să fie centrul de întâlnire și coeziune a studenților români din Roma.

Inchiderea și izolarea care îndepărtează pe cei ce nu locuiesc în Colegiul român (cum, de exemplu, s-a făcut cu ocazia festivității de redeschidere a Colegiului în 25 martie 1993), *la cine și la ce servește?*

3. De la moartea lui IPS Crișan în noiembrie 1990, Biserica română din Roma, Delle Coppelle e fără păstor.

Celebrarea liturghiei de către preoții studenți, cu rîndul spre a nu avea legătura necesară înjghebarii unei comunități, *la cine și la ce servește?*

4. La Secția română Radio Vatican, vacantă din 1990, este numit în 1992 provizoriu și în 1993 definitiv, P. Anton Lucaciu romano-catolic care urmînd calendarul și ritul latin adresează emisiunile romano-catolicilor (minoranțe naționale în România).

În actualele necesități și dificultăți ale Bisericii Române Unite cauzate de lipsa de biserici și preoți, în dezorientarea și criza de identitate a credincioșilor români uniți, lăsarea emisiunilor Radio Vatican romano-catolicilor, *la cine și la ce servește?*

5. Celebrarea liturghiei în Ritul Bizantin român la Radio Vatican, este asigurată în timpul anului școlar de preoții studenți din Roma, avînd colaborarea teologilor și a surorilor studente.

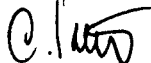
Slujirea cu rîndul după modelul "colectivist" recomandat, fără a celebra unitar, fără a asigura continuitatea predicării absolut necesară creșterii spirituale a ascultătorilor, și fără a veni în întîmpinarea necesităților reale ale Bisericii noastre, *la cine și la ce servește?*

Roma, 17 octombrie 1993,

Dumineca Sf. Părinți apărători ai Sf. Icoane.

Sebastian Sabin Făgăraș, OSBM,

Pavel Camil Peteu, OSBM.

le 9 février 1994.

Révérend et Cher Père,

Sier j'ai reçu une copie
de la " Lettre ouverte " que vous
m'adresser. Ce matin je reçois le
résumé de votre thèse de licence.
J'ai lu ce résumé avec beaucoup
d'intérêt et je me réjouis de voir
des moines et des théologiens de
notre Eglise retrouver les sources
authentiques de leur tradition
biblique et patristique. De tout cœur
je vous félicite et j'espère que c'
est un début d'un nouveau,

Sur ce qui concerne votre
"Lettre ouverte", il n'est pas né-
cessaire que je prenne position.
Nous avons toujours considéré à
Chevetogne que notre vocation est
d'aider, dans la mesure de nos
forces restreintes, d'aider les Eglises
d'Orient (dont l'Eglise latine a
beaucoup à recevoir), et aussi les
Eglises unies, à vivre de leur
héritage authentique. La vie litur-
gique et le respect de la richesse
liturgique propre font partie inté-
grante de cette richesse.

Que le Seigneur vous bénisse
des dons de l'Esprit saint. J'espère
vous rencontrer ici à Chevetogne.
Avec toute amitié en lui, *Frédéric*
Abbé.

CONGREGATIO
PRO ECCLESIIS ORIENTALIBUS

00193 Roma, 12 febbraio 1994
Via della Conciliazione, 34

PROT. N. 15/90

Mentionem facias, quæso, huius numeri in tua responsione
Si prega di citare questo numero nella risposta

PROTOCOLLUM PROT. N. 15/90	
Attiv.	19/2/94
N	68/94
Class.	Fagaras S. Petru C.

Reverendissimo Padre,

Come Ella ben sa, i Rev. di P. Sabin Fagaras, OSBM e P. Camil Peteu, OSBM, della Provincia romena dei Basiliani, hanno recentemente diffuso una "Lettera aperta sulla vocazione unitiva delle Chiese Ortodosse Unite", nella quale esprimono, tra l'altro, valutazioni critiche circa le decisioni prese dalla Santa Sede nei riguardi della Chiesa cattolica romena di rito bizantino.

Prego la Paternità Vostra di voler cortesemente convocare detti religiosi e di rilevare il danno che può venire alla Chiesa dal loro gesto, e di voler proibire in modo autoritativo ogni ulteriore divulgazione dello scritto.

Considerato il fatto che i Rev. di Fagaras e Pateu continuano ad influire in modo negativo sui seminaristi e sacerdoti romeni dimoranti a Roma, si dovrebbe anche esaminare la possibilità di un loro richiamo in Romania.

Comunque, se essi dovessero rimanere a Roma, la Santa Sede esige un Suo immediato intervento per farli rientrare nella disciplina e nella piena osservanza della vita della Comunità religiosa basiliana, in modo che possano vivere pienamente la spiritualità e la disciplina del proprio Ordine.

Mi valgo dell'occasione per confermarmi, con sentimenti di religioso ossequio,

dev.mo

Urbane Carl. Libertini, Prefetto

Reverendissimo Padre
P. Isidoro PATRYLO, OSBM
Superiore Generale
dell'Ordine Basiliano di S. Giosafat
Via S. Giosafat, 8
00153 ROMA

M. Maruszyn, Secy.